

Financial Times: Η ριψοκίνδυνη προσπάθεια της Ουκρανίας να παραβιάσει το οχυρωμένο μέτωπο της Ρωσίας

Η ουκρανική αντεπίθεση με στόχο να διαρραγούν οι ρωσικές αμυντικές γραμμές αξιολογείται από στρατιωτικούς εμπειρογνώμονες των Financial Times ως «μια επιχείρηση πολύ υψηλού κινδύνου».

Σύμφωνα με τους Financial Times, που αναλύουν την ουκρανική αντεπίθεση, στη μία πλευρά θα βρίσκονται περίπου 35.000 Ουκρανοί στρατιώτες, ενισχυμένοι από δυτικά άρματα μάχης. Θα αντιμετωπίσουν περισσότερα από 140.000 εχθρικά στρατεύματα κατά μήκος μιας μετωπικής γραμμής 950 χιλιομέτρων. Τις δύο δυνάμεις θα χωρίζει μια θανάσιμη διαδρομή εμποδίων από νάρκες, χωματουργικά έργα και οδοφράγματα που θα σταματούν τα άρματα μάχης και έχουν τοποθετηθεί από τους Ρώσους.

Σύντομα πλησιάζει η μέρα που η Ουκρανία θα επιχειρήσει να παραβιάσει τις οχυρώσεις της ρωσικής γραμμής μετώπου, αναφέρουν οι FT. Σχεδόν 14 μήνες αφότου ο πρόεδρος Βλαντίμιρ Πούτιν ξεκίνησε την εισβολή πλήρους κλίμακας, το διακύβευμα σε αυτή την πρώτη φάση της εαρινής αντεπίθεσής του δεν θα μπορούσε να είναι υψηλότερο. Η επιτυχία ή η αποτυχία θα διαμορφώσει το πεδίο της μάχης και θα καθορίσει τη δύναμη του Κιέβου σε τυχόν διαπραγματεύσεις με τη Μόσχα για την επίλυση της σύγκρουσης.

Δεν είναι μυστικό ότι η αντεπίθεση είναι επικείμενη. Το υπουργείο Άμυνας της Ουκρανίας μοιράστηκε πρόσφατα ένα βίντεο που έδειχνε στρατιώτες να μαθαίνουν πώς να χρησιμοποιούν βρετανικά όπλα

«Για να είναι ισχυρή σε οποιοδήποτε συνομιλίες, η Ουκρανία πρέπει να είναι ισχυρή στο πεδίο της μάχης», όπως δήλωσε νωρίτερα φέτος ο πρόεδρος της Ουκρανίας Βολοντομίρ Ζελένσκι.

Οι δυσκολίες της ουκρανικής επιχείρησης αντεπίθεσης

Αλλά οι μάχες υπόσχονται να είναι δύσκολη δουλειά, προειδοποιούν στρατιωτικοί αξιωματούχοι και αναλυτές, που επικαλούνται οι Financial Times.

Πρώτον, οι επιχειρήσεις διάρρηξης είναι εξαιρετικά δύσκολο να εκτελεστούν, καθώς απαιτούν όλες οι στρατιωτικές μονάδες - από το πυροβολικό και τα άρματα μάχης, μέχρι τη συλλογή πληροφοριών και τους μηχανικούς - να εργαστούν συγχρονισμένα. «Χρειάζεται μια γιγαντιαία ενορχήστρωση συνδυασμένων όπλων», δήλωσε ο Νικ Γκάνελ, πρώην αξιωματικός Μηχανικού της Βρετανίας, ο οποίος έχει μεγάλη εμπειρία σε επιχειρήσεις διάρρηξης. «Ο καθένας πρέπει να παίξει το ρόλο του. Είναι πολύ υψηλό το ρίσκο».

Έλλειψη αεροπορικής κάλυψης στην ουκρανική αντεπίθεση

Στις δυσκολίες προστίθεται η έλλειψη αεροπορικής υπεροχής των Ουκρανών. Η τελευταία μεγάλη μάχη στην οποία συμμετείχαν δυτικά άρματα μάχης ήταν το 2003,

όταν ένας συνασπισμός υπό την ηγεσία των ΗΠΑ πολέμησε τις ιρακινές δυνάμεις που ήταν εξοπλισμένες με T-72 της σοβιετικής εποχής. Αλλά οι συμμαχικές δυνάμεις τότε υποστηρίχθηκαν από αεροσκάφη και ελικόπτερα Apache.

Στο έδαφος, οι ουκρανικές δυνάμεις θα έχουν δυτικό βαρύ οπλισμό, όπως βρετανικά άρματα μάχης Challenger και γερμανικής κατασκευής Leopard, οχήματα μάχης Bradley και αυτοκινούμενα οβιδοβόλα Archer.

Αλλά θα στερούνται επίσης αποφασιστικής αεροπορικής κάλυψης για να σταματήσουν τις επιθέσεις των ρωσικών μαχητικών αεροσκαφών που θα μπορούσαν, όπως το έθεσε ο Γκάνελ, «να συνθλίψουν τα εξειδικευμένα οχήματα μηχανικού της Ουκρανίας» καθώς αυτά θα προσπαθούν να παραβιάσουν τις ρωσικές οχυρώσεις. Η Δύση έχει μέχρι στιγμής αντισταθεί στα αιτήματα να παράσχει στο Κίεβο προηγμένα μαχητικά αεροσκάφη, όπως τα αμερικανικά F-16.

«Η κλασική προσέγγιση σε μια χερσαία επίθεση είναι να εισβάλεις στα μετόπισθεν του εχθρού, σε μια ή περισσότερες περιοχές, και να καταφέρεις ένα συγκεντρωτικό πλήγμα κατά του κέντρου βάρους του εχθρού», δήλωσε ο Μπεν Μπάρνι, πρώην διοικητής βρετανικού τάγματος τεθωρακισμένων. «Τα επιτυχημένα παραδείγματα χωρίς αεροπορική υπεροχή είναι σπάνια», είπε και ανέ-